

Сган. Да, но ако да знаехте колко ми е криво за това, и щѣхъ по-добрѣ да предпочетѣ . . .

Але. То не е ништо, Мосйо, не е ништо, се не риенѣ! *(Като му представя двѣ саби).* — Направете си трудъ, Мосйо, да си изберете една отъ тия двѣ саби.

Сган. Што? саби ли! та зашто това? азъ ги твърдѣ не обичамъ.

Але. Отъ какъ мосйо, отричате думата, койкто дадохте, мислихъ че не ште ви се види неумѣтенъ лѣо пѣти комплимантъ, когото ида да ви направѣхъ, и да приемете да си отсечемъ вратоветѣ като двама образовани мъже.

Сган. Азъ, брате мой, немамъ нито глава за трошене, нито вратъ за сѣчене, нито коремъ за пробождане!

Але. Алонъ мосйо, заштото имамъ и друга работа.

Сган. Бе брате земете назадъ комплиментитѣ си.

Але. Не штешъ ли да се ударимъ?

Сган. Не, за Бога! ржката ми не дава да ударѣхъ човѣкъ, и най-вече младъ като васъ.

Але. Тогава пардонъ мои ами!

(Удря го съ сабата).

Сган. Охъ! охъ! охъ!

Але. Виждате, монъ шеръ, че върша работитѣ си рѣдовно. Отказвате се да се вѣнчаєте съ сестра ми като предварително дадохте дума; искамъ да се ударѣхъ съ васъ, вие го избѣгвате; тогава азъ ви удрямъ, и като честенъ човѣкъ ште опитате обнасянето ми.

Сган. Ахъ! ахъ! главо! што търси, падна ти се!

Але. Алонъ мосйо! отнесете се кавалерски за да ви не теглихъ ухото.

Сган. Чакай бе, братко! какъвъ гяволъ да правѣхъ?

Але. Слушайте, мосйо. Истина е че азъ се обнасямъ малко грубо, но вѣрвайте ме че нема да престана, додѣто ми се не обречете за едно отъ двѣтѣ, или че ште да земете сестра ми, или штемъ се биемъ.

Сган. Бе брате, немамъ намѣрение да направѣхъ нито едното нито другото.

Але. Рѣшително?